

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendeők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Közügyeinkről. *)

Február vége felé járunk, nem sokára végkép elkopik a föld fagyos hó leple s a hosszú hideg tél vége felé olyan jól esik a közelgő tavaszra gondolni, olyan szívesen elábrándozunk a bekövetkezendő szebb napokról, mikor majd erdő-mező új életre ébred, a fákon dalos madárkák csicseregnek s a mezők vigan bogárzó gulyáktól lesznek népesek... De „a helyett, hogy ábrándoknak élünk, jobb lenne tán élünk a jövőnek?” Jobb bizony; s tavaszról, gulyáról eszünkbe jut a közlegelő ügye és ezzel kapcsolatban eszünkbe jutnak városunk rendezetlen anyagi ügyei. Ugy ám; mert a mi kedves városunk anyagi ügyei ugyan kevésbé vannak rendezve s ennek oka az, hogy mindig túlságosan kiméltük önmagunkat, vagyis inkább a magunk erszényét s a hol a város közköltségeihez kellett járulni, ott bizony a kecskeméti ember mindig húzódozott, még ma is zúgolódik, ha csak úgy közvetett úton is megadóztatik s a városi pótdától meg pláne úgy fél, mint ördög a tömjéntől. Nem is mondjuk, hogy ez indokolatlan, mert valóban joggal lehet felemlíteni, hogy nekünk olyan szép városi közvagyonunk van s joggal szülhet aggályt, hogy mi az oka mégis, hogy annak jövedelme a közigazgatás költségeinek fedezésére nem elég. Kérdezzük, tünődünk, a legtöbb esetben kételkedünk benne, hogy úgy lehetne s ez természetes, mert valljuk meg, soha sem igyekeztünk a városi jövedelmekkel, költségekkel a magunk tájékozhatása végett alaposan megismerkedni, sőt még ha valaki feltárná előttünk, hogy talán nem is egészen jól gazdálkodtunk, annak mi lenne a bére? Akadna egy kettő, a ki elhinné, a többség egyszerűen nem hinné s a legnagyobb többség félreértene, keresnénk mint szoktuk a háttért, az indokot, keresnénk pedig mint szoktuk a személyekben s készen van a gyanúsítás, jön a keserű megtámadás egész özönnel. De hát azért szabad-e hallgatnunk? Nem.

Magunk szabtuk magunkra a terheket s bizony ha már legelőberről volt szó, nem egyszer mondtuk el zsebbe dugott kézzel, hogy mennyire a köztigy, a nemzetgazdasági érdek, a közjólet stb. vezet bennünket s a vége az volt, hogy mentül keve-

sebbre szabtuk a legelőbért; sőt máshol is engedtünk mindenkinek, a ki csak kérte, adtunk annak, a ki csak kérte, s tettük ezt bizonynyal jó hiszeműleg; így aztán a városi vagyon igen jó fejőstehén volt, kár, hogy nem a bibliai özvegy asszony kifogyhatatlan olajos korsója, mert úgy mi bátran letehetnénk a tollat s egy két meg nem érdemelt megszidatástól megkímélhetnénk magunkat, a mit pedig bizonynyal megkapunk, hogy ha kimondjuk, hogy a fejőstehentünk ugyancsak megsoványodott, még pedig megsoványodásának egyik oka a közlegelő is. Nem azért mert a közlegelő rossz, hanem azért, mert nyomorúságosan rosszul jövedelmez.

Kecskemét szabad királyi város 38,796 hold közlegelője a mult 1879. évben átlagban holdanként nem egészen 37 krt jövedelmezett, de ez az átlag magát a birka-járast véve még rosszabb, mert az, az adónak kétharmadrészét sem hozta be, úgy hogy arra valósággal ráfizetett a város. Az egész közlegelőt véve fel a számítás alapjául és a kint járó jószágokat a fizetett legelőbér arányában, szarvasmarhára vagy lóra reducalva kitűnik, hogy egy darab nagy marhának kevés híján 2.9 hold legelő jutott, a mi ha tekintetbe vesszük, hogy a létszám nagyon változik s a mely jószágot tavasszal kihajtanak, az nem mind marad egész nyáron a közlegelőn, bátran kikerekíthető három holdra. Ehez véve már most, hogy egy darab marhától ilyen körülmények között is csak két forint legelőbér szedetik, el lehet mondani, hogy ez csakugyan botrányosan kevés és ajánljuk a bizottsági közgyűlés tagjainak figyelmébe, hogy a tavasz kinyitásával a legelőbér felől ezen dolgok figyelembe vételével határozzanak.

Ám azt mondják, hogy a jószágtenyésztés szükséges, mert csak az mentheti meg a mezei gazdákat a végpusztulástól. No el is hisszük, hogy megmenti, de hogy is ne, ha egy hold földet $66\frac{2}{3}$ krért kap használatra olyan viszonyok között, midőn a hasznobérbe adott földtől 4—30 frt között fizettetik hasznobér. De ha több marha vagy birka járna is a közlegelőn és úgy a területhez arányitva a jövedelem több lenne is, mégis a két forintban megállapított legelőbér kétségtelenül nagyon kevés. Azt hisszük nem lehetne példát mondani a környékből, a hol szintén ily csekély volna a legelőbér és mégis a közlegelőn járó jószág száma végtelen csekély. Nem tudjuk, mi annak az oka, hogy ily csekély legelőbér mellett sem vállalkoznak állattenyésztésre, hisszük, hogy ma már mikor vasút oly sok irányban van, hogy olyan helyekről, hol a földbirtok ára majdnem semmi s a viszonyok olyanok, hogy a földet egyébre mint legelőnek használni lehetetlen, de aztán az ős erőben levő föld mindig és minden időben dús legelőt ad, a szépen felhízott marhákat kényelmesen és olcsón bár hova el lehet szállítani, nekünk e téren verse-

nyezni nem lehet; — nem lehet azért sem; mert biz a mi legelőnk nem mondhatni, hogy szerfelett buja volna, sőt bizony alig-alig hinné az ember, hogy a téjjel és mézzel folyó szép haza közepében van.

De akár ez az oka, akár más, hogy nincsen vállalkozó, a ki ezen az olcsó közlegelőn jószágot tartana, véleményünk szerint önként következik, hogy a területet más célra kell használni, és ha az az oka, hogy a jószágtenyésztés még így sem jövedelmező, ha egy darab marha egész nyáron át legelhet 2 forintért három hold földön, akkor meg épen az következik belőle, hogy szűkebb korlátok közzé kell szorítani, és a földet felszántás vagy beültetés által jobban jövedelmezővé tenni, de ezzel összefüggésben mi az adott viszonyok között s különösen a terület megkissebbitésével szükségesnek tartanánk, hogy a jószágtenyésztés egyenlőbb arányban osztassék fel.

Erre nem lehet azt mondani, hogy a gazdaközönség érdeke ellen volna, mert ha a közlegelő területét a legelőn járó jószágok számával összhangba hozzuk s a felesleges részt kiosztjuk szántás alá, hiszen akkor is a gazdaközönség veszi annak hasznát, még pedig határozottan több hasznát, mert ime így nem vállalkozik jószágot tartani, míg a hasznobérelt föld holdjáért — szántás alá — sokkal többet hajlandó fizetni, bizonyosan azért, mert abból több jövedelmet remél és kap is. Ez esetben tehát minden részre csak előny mutatkoznék, előny a gazdálkodó közönség részére, előny a város összes lakosai részére, mert hiszen a városi vagyon és jövedelem jótéteményeiben gazdálkodó és nem gazdálkodó egyformán részesül.

A fenntebbiekből látszik, hogy itt a legeltetési viszonyok olyanok, hogy panaszra a legeltető közönség részéről, már legalább a legelőbérre nézve semmi ok sincs, de igen is szükség van, városunk sok némű szükségét figyelembe véve, ennek rendezésére, van több mód s részünkről, hogy az egyirányban egyszerre történő nagy változás rázkódtatással ne járjon, de meg azért is, mert gyökeres orvoslást csak úgy vélünk, mindegyiket — a mi csak a célhoz vezet — elfogadnánk. Elsőben reducalni kell a területet a jószágok számához. Másodszor fel kell emelni a legelőbért, hogy az is arányban legyen a használt területtel és részünkről négy forintot sem tartanánk soknak, de három forintra minden esetre felemelendőnek tartjuk. Harmadszor lehetne némely területekre meghatározható számban idegen birtokosok jószágát is beereszteni, még pedig azt hisszük, hogy azok négy forintnál többet is panasz nélkül és szívesen fizetnének. Negyedszer mindenesetre a befásítást nagy mérvben kell folytatni, mert az erdő lesz a jövőé, már pedig ha mi elvettünk abból, a mit a mult reánk hagyott, illő, hogy építsünk a jövő számára. De meg ha az erdősités nagy mérvben folytattatnék, az tán még az időjárásra is befolyással lenne,

*) Bizonyára élénk emlékezetben van polgártársaink előtt az utóbbi években megalapított városi költségvetések tárgyalása. Nem egyszer Damokleskardként lebegett fejünk felett a háziadó rémes képe, melyet az idén is ügygyel-bajjal, mondhatni véletlenül sikerült eltávolítani. Oly sok tennivalónk van, oly sok kiadás vár házi pénztárunkra: hogy — a mi halad, el nem marad, — el kell készülnie lönünk a háziadóra is. E cikkben oly eszme pendítették meg, melynek életre hívása egy a háziadó rémének megölésével. Közöljük tehát azt, úgy a mint vettük, s kérjük az illetőket, hogy azt becses figyelmükre méltatni, nyilvánosan megbeszélni szíveskedjenek. Lapunk tárgyilagos cikkeknél nyitva áll, kérjük azért elvtársainkat s mindenkit, kinek a hozzászólása érdeke és állása különben is köteleességévé teszi, — a városi törvényhatóság bizottsági tagjait, — hogy ez ügyben nyilvánosan eszmét cseréljenek. Saját véleményüket kimondásától alkalmas időben semmi sem tántorit el, arra azonban az időt ma még elérkettnek nem látjuk, ennél fogva jelen cikkben foglaltakat sem pártunk, sem pedig a szerkesztőség nézetének nem qualifikálhatjuk. Figyelmet ébreszteni hivatott egyéni nézet az, sem több, sem kevesebb. A szerkesztőség.

abban pedig van módunk, hogy akár ezer, két ezer, vagy akár két, három annyi holdat — természetesen nem egyszerre — befátsunk, mert 31 ezer holdból jut.

Ilyen módokon lehet a város jövedelmét egyelőre könnyű módon 20—30,000 frttal feljebb emelni, de úgy hogy ez néhány év alatt akár ha még egyszer annyira fokozható. Például ha a legelőbér egyelőre egy forinttal emeltetik, abból bejő 13,000 frt. Idegen birtokosoktól azt hisszük, hogy 1000 db. marhától 5 frtjával 5000 frt remélhető. Haszonbérbe egyelőre kiosztható 2000 hold szintén 5 frtra téve, ebből bejő 10,000 frt. Ezen három összeg már 28,000 frt, de egy-két év múlva ismét lehet a legelőbért még egy forinttal emelni s egypár ezer holdat kiosztani, a miből ismét mintegy 20,000 forint remélhető, a mit már együtt kerekén 50,000 forintra téve olyan szép bevétel lenne, hogy a házi adótól bennünket megmentene s egyetmást a mi sok szükségünk közül abból fedezhetnénk és legalább majd az évek során át Kecskemét átalakulhatna s nem lenne többé egy nagy falu. Meglehet, hogy csalódtunk, meglehet, hogy a közel 39 ezer hold között nincs 4—5 ezer hold, a mit még ki lehetne osztani, meglehet, hogy nem adnának érte átlagosan 5 forintot, de mindenesetre meg kell kísérteni s akkor majd meglátszik, hogy csalódtunk-e?

Tisztelt Szerkesztő úr!

A mai század jelszava a „Haladás“. E jelszóból indulva ki — itt, Kecskeméten, bátorságot vettem magamnak oly eszme terjesztésére irányozni soraimat, melyek ha a megtestesülést létesítenék, úgy bátran dicsekedhetnénk azzal, hogy a jelen század jelszavát nemcsak ismerjük, hanem erőnk-től és képességünk-től kitelhetőleg fennen hangon hirdetjük és követjük.

A haladás csakugyan minden irányban észlelhető; verseny forrongásban állnak szemközt a különböző nemzetek, mindnyájan nagyra és előbbre törekcsenek. A verseny azonban szűkebb körökben is üzetik, mert az egyes országok városai is, ha nem is verseny-harcot üzennek egymásnak, de legalább a provinczia törekcszik a főváros szép, jó s üdvös tetteit utánozni s elsajátítani. A három említett tett közül nagyon természetes, hogy az üdvös kiemelendő s követendő. Egy ily üdvös tett létesítésére akarnám én a művelt közönség figyelmét irányítani, miért is kérve kérem a tisztelt Szerkesztő urat: adjon helyt soraimnak becses lapjában, és ha az ügyet elég fontosnak fogja elismerni — a mit nagyon hiszek — karolja fel azt, s igyekezzék mások által is felkaroltatni.

A legközelebb lefolyt év a művelt közönség fiatalabbjainak oly templomot emelt, mely nem is

szárazon, hanem vizen s nem is a városban, hanem a városon kívül állt, s melynek mennyezetét nem az emberi kéz, hanem maga az utánozhatatlan természet építette, s ez az a szép kék égboltozat. E templomba nem imádságos könyvvel indultak el a hívek, hanem a szíjjakkal díszített késekkel — mint harcziak, — hogy ez eszközökkel vágassák a templom padlózatát, mit szintén a természet, a teljesen megöszült de erős ács: a zord tél készítette. A híveket nem harangszó s nem is parancsszó indítja útra, hanem egyiket a szenvedély, másikat talán az édes vonzalom, — titkon gondolván: egyikből nő a más, miként bimbóból szép virág, vonzalomtól édes szerelem s következménykép földi boldogság. Szóval csak azt akarom mondani, hogy egyesek fáradozásai folytán alakult egy csarnok — Koresolya-csarnok — melyet mulatság, szórakozás tekintetéből kerestünk fel, s a hol pusztán a mulatságra czélzó mozgásokat gyakoroltuk. En azonban ez alkalommal a művelt közönség figyelmét oly csarnok létesítésére akarom irányozni, mely nyitva állhat az év bármely időszakában, a nap bármely órájában, a hol mulatva oly mozgásokat gyakorolhatunk, melyek a testnek arányos kifejtését erősítik, ügyessé s edzetté tevését s az állandó egészség fenntartását eszközlik és követve a léleknek épséget, elevenséget s határozottságot kölcsönöznek. Érttem a torna-csarnokot.

Ezen eszme felvetésénél azt hiszem, hogy ezen kérdés merül fel, mi az a torna-csarnok és mire való? A kérdésre jól tudom, hogy a t. művelt közönség igen szabatosan megtud felelni, azonban mégis meg fog nekem engedni, hogy a feleletet én adjam meg, illetőleg a megpendített eszme hasznáról és talán a megtestesülés kiviteli módozatáról röviden szóljak.

A torna-csarnokban fi-, nő-gyermekek, ifjak, nagykorúak tornáznak; tehát mi a tornázás? A tornázás a testet fejlesztő és épségben tartó rendszeres testgyakorlat.

A test — mint minden élő organismus — magától fejlődik; de e fejlődés elérésére mozgás szükséges, mely a szervezetet a fejlődésre indítja. A természeti állapotban az ember ösztönyszerűleg mozgásokat tesz. A társadalom mai alakzatában erre kevés az alkalom, kevés az idő, s vész az ösztön; tehát azt pótolni kell, és pedig legalkalmasabban a tornázás által. A test és szellem együtt működik, sőt szellemi működés test nélkül nem is képzelhető. Nevelni kell tehát a testet is, épen úgy, mint neveljük a szellemet. És az oly testgyakorlatot, mely rendszeresen, és épen a test természetes fejlődésének előmozdítása, a test képzése, a testi nevelés végett történik: ezt nevezzük tornázásnak.

Mint mindennek, úgy a tornázásnak is megvan a maga czélja. A tornázás czélja az egyénre nézve azt testben arányosan fejletté, erőssé, ügyessé tenni, külbehátások ellen megedzeni, s közvetve a jellemre is — melynek bátorságot, önismeretet, kitartást szerezhetni. Továbbá különösen ifjakkal, a szervezet egészséges fejlődését előidézni, végre az egészséget fenntartani. Az állam vagy társadalom szempontjából a tornázás czélja az egyes emberek tökéletesítése által a közegészséget előmozdítani, az összes munkaerőt gyarapítani, s az egész nemzet harcoképességét fokozni.

A vázolt czél elérésére a torna-gyakorlatokat

használjuk, melyek egyszerű és összetett testmozgásokból állnak, melyek a tapasztalás alapján s a tudomány segélyével rendszeresen össze vannak állítva, s a mik részint minden segédszer nélkül a pusztá földön, részint külön segédszerekkel (tornaszerek, állványok) oly változatosságban vitetnek véghez, hogy azok által a testnek minden része, mely talán a közönséges életben, vagy hivatási foglalkozásban évekig tétlen maradna, mozgásba hozatik, — s a gyakorlatok az egyes egyén ereje s ügyességéhez mérve mindig akként több és több erőt s ügyességet igénylőkké fokoztatnak, hogy a tornász némileg fírasztassék. Mert a természet, az egyénben rejlő fejlődési képesség szerint, de mindig csak annyira fejleszt az erőt s ügyességet, a mennyire igénybe vétetik.

Ezen rendszeres mozgás, mi általában izomműködésnek eredménye: következképp minden fejtegetés nélkül határozottan állitható, hogy a tornázás által erőt, ügyességet szerzünk. Megtanuljuk ismerni saját erőnket s megszokjuk abban bizni is, és megszokjuk kis támpontokon, keskeny magas helyeken is biztonságban érezni magunkat. Hozzájárulván az önbizalom, ez által a jellem is határozottságot nyer, — végre különösen a társadalomban többekkel együtt üzött tornázás vidor kedélyt is ad, s így magyarázódik a tornázás visszahatása szellemre s képző hatása a jellemre. A nemzet fokozott munkaereje s védképessége önként következik. Hanem oda kell törekedni, hogy a tornázásban ne csak kiváltságosak, hanem az egész nemzet ifjúsága vegyen részt, és vegyenek részt meglelt férfiak is, hogy a tétlenség vagy egyoldalú működése ne apassza erejüket s ügyességüket; továbbá vegyenek részt a leányok is, mert csak egészséges anyáktól származhatnak egészséges nemzedék.

Tehát leányok is tornáznak? Igen, mert egészségre, ügyességre, valamint kisebb mérvben erőre is a leányoknak ép úgy van szükségük, mint a fiúknak.

A szoba és iskola zárt levegőjében és ülésben való foglalkozásnak rossz hatását épen úgy ellensúlyozni kell, mint a fiúknál. És ha a nőnek még munkájában is kevesebb erőre van szüksége, és nem hivatása katonáskodni, ellenben hivatása anyává lenni, és e hivatás nagyon igényli az egészséget, épséget, sőt erőt. Azon czélra pedig, hogy a leányokat egészséges fejlődésre segítsük, ép úgy mint a fiúknál, nincs más helyes eszközünk, csak a rendszeres tornázás.

Vége hogy azon kérdésre is megfeleljek, miszerint tornáznak-e a felnőttek is? Igennel válaszolok annyival is inkább, mert lehet, hogy a felnőtt tornászoknál még további fejlődés is megy végbe. Tudjuk, hogy a magasságba növés eltart a 24-ik évig is, a szélességbe növés, vagyis a tagok vastagodása, a mellkas tágulása stb. pedig a 30-ik évig is. Azonkívül vannak olyanok is, kiknek fejlődése elmaradt, de még utánpótolható; s ez mindaddig lehetséges, míg a test az elhasznált anyagokat teljes mérvben vissza bírja pótolni. A tornázás mindaddig hasznos az egészségnek, tehát gyakorolható, sőt kezdhető is, míg a hanyatlás korszaka be nem áll. Ezen korszak beállását a nőszképesség megszűnése jelzi.

Ezzel feltüntettem a t. közönségnek azt, hogy

TÁRCZA.

Sajátságos házassági ünnepély.

— D. H. tól. —

Angolhonban a különczök e kiváltságos házájában még ma is szokásban van egy sajátságos házassági ünnepély, melyet Lady-Godiva ünnepélynek neveznek és Essexgrófság Great-Dunmow városában évenként egyszer szoktak tartani.

Ezen ünnepély hasonlít némileg más nemzetek rózsza-ünnepélyéhez, melyen a község legszorgalmasabb és legerkölesőbb hajadonát rózsza királynénak megválasztják és megjutalmazzák, azon különczséggel, hogy a Lady-Godiva ünnepélyen olyan erényes és szelid házaspárokat ajándékoznak meg, kik egész éven át egymáshoz hívek voltak, és soha nem pörlekedtek. A jutalom tárgyát egy jorki sonka vagy egy oldal szalonna képezi.

Az utolsó jutalom-osztásnál három házaspár versenyzett: Andrezus, Harrison és Barrah.

Az ünnepély kezdete előtt a jelentkezőket dob, sip, trombita harsogása mellett kísérik a városházához, hol a bírálatot tartják, és a jutalmat a legérdemesebbnek oda ítélik.

A bíráló bizottság tagjai mind nőtlen urak és hajadon nők; minden tagnak kötelessége a versenyzők minden jó és minden rossz tulajdonságait kifürkészni, s a minek csak nyomába juthatnak, azt a többi tagnak lelkiismeretesen tudomására juttatni.

A versenyzők kötelesek a bizottsági tagok minden kérdésére őszintén felelni, de ha személyesen

nem tudnák magukat kellőleg védeni, megengedik nekik, hogy védő-ügyvédet vehessenek maguk mellé.

Az utolsó alkalommal Barrah-pár nyerte el a jutalmat.

Az ítélet kihirdetése után a jutalmazandó-párt lobogó zászlók és zeneszó mellett kísérik a városon kívül eső szabad térre, hol még hosszadalmasabb szertartásoknak vettetnek alá, mint a városházánál, nevezetesen: letérdeltetik őket egy-egy köre, s itt kell nekik egymásnak újra hűséget esküdni, és a pap beszédét térdelve végig hallgatni.

A külső szertartás végeztével egy ágyú dörrenés hirdeti, hogy az ünnepélyes bevonulás kezdetét vette, s lassu léptekkel visszatérnek a városházához, s innen oszlanak szét.

Ezen sajátságos házassági ünnepélyt Sir W. Fitz-Walter alapította 1198-ban.

Sir Walter igen derék lovag volt, de nagyon sokat szenvedett neje gonosz, ezivódó természete miatt, míg végre megunva a sok perpatvart, a dűnmovi kolostor perjeljéhez a következő panaszlevelet intézte: „Nőm megengedi ugyan, hogy feyveremet elvihessem a harezba és csatába, de itthon ő viseli a nadrágot.“ A vig kedélyű perjel a perlekedő felek ügyét egy sajátságos párbaj által egyenlítettte ki, melyben a házaspároknak jobbágyuk előtt kellett megvívniok, s a győző fél részére egy piros bársony nadrág volt jutalmul kítűzve.

A meghatározott napon összegyűlvén a szerzetesek és jobbágyok a dűnmovi kastély küzdterre alakított udvarán, Lady-Fitz, ki a felajánlott párbajt csak azért fogadta el, hogy férje iránt megvetésének és szerzetesek elleni bosszújának kifeje-

zést adhasson, pontosan megjelent a küzdterren, vívómezbe öltözve és egy tölgyfa bunkóval fölfegyverkezve, mely utóbbi elég kemény és súlyos volt arra, hogy vele elkábító csapásokat lehessen osztogatni.

Megadatván a jel, a nő tajtékzó szájjal és egész dühvel rontott és csapdosott férjére, ki azon elővigyázatból, nehogy nejét megsértse, tisztán csak védekezett.

A küzdelem egy jó óráig tartott, a nézők folytonos kacagása között, míg végre a vár urának sikerült neje kezéből kiütni a bunkót, s a mint neje a bunkóért lehajolt, hogy azt fölveve a viadalt tovább folytassa, a férj is lehajolt, és gyöngéden megcsókolta vitézül küzdő élete párját. E nemes szívű lovagiasság annyira meghatotta a nőt, hogy magát legyőzöttnek nyilvánítva, a küzdterren felakasztott piros bársony nadrágot sajátkezűleg nyújtotta oda férjének, és e naptól kezdve soha sem zsörtölődött többé vele.

Fitz Walter a párbaj ily szerencsés kimenetele emlékére a Lady-Godiva ünnepélyt alapította, melyen évenként egyszer megjutalmazzák a legjobb erkölcsű házaspárokat.

Hogy ezen megjutalmazások, a jutalomdíj csekélyége mellett sem épen a szegényebb osztályok részére vannak alapítva, bizonyítja azon körülmény, hogy Disraeli Benjamin, s a jelenlegi lord-major Beacansfeld és nejeik is térdeltek a dűnmovi köveken.

Epen 1868. évben történt, hogy e nagy államférfi és neje mindazon szertartásoknak alávetették magukat, melyeket az alapító nemes lord előirt és meghatározott. (G. Bauehl Bazár 879.)

a tornázás úgy fi-, mint nő-gyermekekre és felnőttekre nézve hasznos sőt üdvös. De hát hol tornáznak? Nagyon sajnós, de be kell vallanunk, hogy itt Kecskeméten — különösen a téli időny alatt nincs — hol! Az iskolás gyermekeknek nélkülözhetetlen, s nem fogja-e a t. művelt közönség megütkezésével venni azon nyilatkozatomat, hogy tudok itt helyben egy középtanintézetet, melynek ifjúsága még téli időben is az intézet folyosóján üzte torna-gyakorlatait? Azt hiszem, hogy nem fog a t. közönség elítélni, ha minden szószaporítás nélkül kimondom, hogy városunkban nélkülözhetetlen egy torna-egylet létesítése és következménykép egy torna-esarnok felállítása. Vannak torna-egyletek: Budapesten, Debreczenben, Miskolczon, Selmecezen, N.-Kanizsán, Sopronban, Szombathelyen, Pozsonyban, Kassán, S.-A.-Ulyhelyben, Győrött, N.-Váradon, Aradon stb. Láthatjuk, hogy városunknál kisebb városok is felkarolták az üdvös eszmét és meg is testesítették.

Karoljuk fel tehát mi is ez eszmét, s ha elegendő lesz ez ügy iránt bennünk az erély, úgy rövid idő múlva dícselkedhetni fogunk egy oly esarnok fennállásával, melynek homlokzatán e nagy horderejű szók lesznek olvashatók: Épség, Erő, Egyetértés.

És most azon reményben, hogy a város, mint morális testület, gyermekei jólété érdekében áldozat kész lesz: azon kérelemmel fordulok Szerkesztő úrhoz, hogy e közhasznú ügytől meg ne vonja befolyását, hanem buzdítson a kivitelre úgy egyeseket, mint az egész közönséget, és szólítsa fel az előmunkálatokra azon egyletek buzgó elnökeit, mely egyletek a torna-egylet testvéreinek nevezhetők, értem a Tüzoltó- és Korcsolyázó-egyletet.

Végül pedig engedje meg nekem úgy a t. Szerkesztő úr, mint a t. közönség, hogy ez ügyben én szólaltam fel, de ezt tennem kellett, mert az ügy közérdekű, másrészt a tornászatot tanulmányozva, tornatanítóimtól azon figyelmeztetést vettem, hogy a tornatanítók használják fel ismereteiket s befolyásukat torna-egyletek létrehozása érdekében.

Holosnyay Ambrus,
főgymnasiumokra képesített tornatanító.

A Gazdasági-Egylet köréből.

A „Kecskemét-vidéki-gazdasági-egylet“ választmánya folyó évi február hó folytán két rendbeli ülést tartott, melyeken Csilléry Benő úr elnökölt, azok egyikén tett azon szomorú előterjesztése, minél fogva a választmány tudomására hozza, hogy egyleti elnök Horváth Döme úr, a tél folytán véletlen történt csuszamlás miatt, nagyobb mérvű sérülést szenvedett, s ennek folytán hosszasan ágybafekvő beteggé lett annyira, miszerint még mind ez ideig az ágyat őrizni kénytelen, annál fogva javasolja, hogy a rendes évi közgyűlés elnök úr egészségének helyreállításáig elhalasztassék; — részvételtjes tudomásul vétetvén, a közgyűlés elhalasztása kimondatott.

Felolvastattott az orsz. magyar gazdasági-egyesület megkeresvénye, melynélfogva annak előre bocsátásával, hogy megkereső egyesület, földművelésünket sújtó bajok kitérítése, és azok orvoslási módjának javaslatba hozatala céljából, kebelében egy nagyobb mérvű enquetét indított meg; melynek alapján az egyesület, a törvényhozás és kormánytól a jelzett bajok orvoslása végett lépéseket tenni, s a kívánt intézkedéseket erélyesen sürgetni szándékozik.

Ezen enquete előkészítésére az orsz. gazd. egyesület kebelében szakférfiakból kiszemelt előadók jelöltettek ki az állattenyésztési és gabonatermelési kérdésekre nézve, mely kérdések kitöltés végett egyletünknek is megküldetvén, azok, mint igen gyakorlatiak és életbevágók, az állattenyésztési és földművelési szakosztály által kitöltetvén, — felterjesztettek.

Elnök úr előterjesztette, hogy miután köztudomás szerént az egyesület választmánya által az Iparegylettel karöltve megkísérelt borászati társulat, pártolás hiánya, és meg nem fejtethető elleneszen indokok miatt nem szervezkedhetett, egy ilyen társulatnak létrehozása iránt minden további törekvés, — legalább ez idő szerént, — céltévesztett lenne; minthogy azonban néhány év óta csaknem végképpen megsemmisült bor-kivitelünk oly rohamosan veszélyes lejtőre juttatta bortermelőinket, mely boraink túl csekély ára mellett, karöltve a szőlőbirtokok lenyomott értékével, a túl magas munkabérral szemben azon igen szomorú helyzetre nyujt évről évre mind nagyobb kilátást, miszerint lakostársaink nagy részének tönkre jutása mellett, a szőlőművelés, s ezzel kapcsolatban a bortermelés abba hagyassék. E vizás helyzetnek beszüntetése tekintetéből, az ezt előidéző okok kifürkészése, a szőlőtelepek talajának tudományos megvizsgálása, a borok vegyelemzése, és a borkezelés körüli hibák felderítésére, a borászati szakosztály sürgősen foganatosítandó utasítással látott el; innen kiindult javaslat folytán a választmány a kecskemét-vidéki természettudományi tár-

sulathoz egy oly irányú megkeresvényt intézett, miszerint egyletünk által az ez irányban szükséges lépések foganatosítására kiküldött szakosztályt már jelzett működésében támogatni sziveskedjék; honnan is azon minden tekintetben kielégítő válasz érkezett, hogy ama közérdekű nagyfontosságú cél elérését a címzett társulat, kebeléből egy szakférfiakból kiküldött közreműködő bizottság megnevezésével, melegen óhajja.

Ezen válasz felolvastatván, örvendetes tudomásul vétetett, egyszersmind intézkedés történt, hogy e vegyes bizottság beható működését azonnal megkezdhesse.

Ezek után még több rendbeli házi-ügyek elintézésével a gyűlés eloszlott.

Kecskemét, 1880. febr. 18.

Cseréklyei, g. e. jegyző.

Mi történt a színházban?

Társaságunk új buffója Szegzárdi Péter, Souppé Ferenc három felvonásos operettejében „Fatinicza“-ban szombaton mutatta be magát, mint Kancsukoff. Az acquisitívóval meg lehetünk elégedve. Az előadás egészen nem volt kielégítő, mert a készültség itt is ott is szemet szúrt és hallást sértett. Fatinicza-Wladimir szerepe úgynevezett „Hosenrolle“, pikáns volta főleg abban rejlik, hogy nő játszsza s azért hiba, ha bajuszt visel.

Vasárnapon ujonnan szerződött népszínmű énekesünk Kolozsváry József Palotai Andornak három felvonásos népszínműjében „A pletykapad“-ban, mint Somos Pista mutatta be magát. A darab cselekvénye erőszakolt s mi valószínűtlennek tartjuk. Társulatunk ezen ujonnan szerződött tagjával is meg lehetünk elégedve.

A két estén és pedig szombaton a bajadér-, vasárnapon magyar-tánczával a főszereplők dícsőségében osztozott Lenkeyné.

Valóságos sátoros ünnepnek tartjuk a keddi és szerdai előadást. E. Kovács Gyula a budapesti nemzeti színház hősszerelmese lépett fel előbb mint Hamlet, utóbb mint Othello, Shakespeare hasonnevű drámáiban. A dán királyfiában szakít a színpadi és dramaturgiai conventionalis Hamletekkel s minden traditívóval, s az első modern magyar Hamlet. Sajátságos, hogy ennek dacára játéka alatt a darab legtitkosabb rejtekeit látjuk szemünk előtt megnyílni, de ez természetes, mert Kovács Gyula játéka és felfogása a mai művelt ember világnézetének teljesen megfelel. Azonban ezen játék mellett indokolhatatlan és megmagyarázhatatlan marad s Hamlet kora szellemének, vagy fejlettségének lesz tulajdonítandó minden álhit, babona s egyéb a mai korba nem illőnek mondott szellemi nyilvánulás. Ezt persze semmiféle színész sem magyarázhatja meg annak, a ki nem érti de talán feltűnetheti, hogy lássa, vagy gyanítsa az, a ki érti. Röviden szólva: Kovács Hamletet egészen közelünkbe hozza, úgy hogy szemtől szembe láthatjuk, Hamlete azon Hamlet, a kit ő s nem az, a kit Shakespeare teremtett meg. Játékát elejétől fogva végig kifogástalannak tartjuk, még ott is, a hol Hamletnek bátyja iránt érzett gyűlölete nagyon is crudelis, csaknem brutális módon tör ki. Így a hol nagybátyja arczképét összetiporja s midőn törét másodsor dőfi beléje. What's the use for? kérdenék a brittek. Kovács Othelloja még kerekesebb egész, mint Hamletje és a mi fő, sehol kételyt nem hágy. Hangja ez este nem volt egészen hatalmában, de azért elegendő erőt tudott belé önteni. De jobb a kevés szó ott, a hol úgy sem lehet mindent elmondani.

Csütörtökön az Izraelita nőegylet javára adott elő Csiky Gergelynek új színműve „A proletárok.“ A darab gyenge lábakon áll s érdekes kezdete dacára mindinkább közönségesül.

ÚJDONSÁGOK.

— **A kaszinói estély**, mely f. hó 20-ikán a szokott modorban, de belépti-díj mellett tartatott, semmivel sem maradt az előbbieknél mögött, sőt az általános kiállítás s berendezést tekintve, azoknál még sikerültebbnek nevezhető. Volt némi, az előbbiekhöz viszonyítva fényesebb estély színezete, a nélkül azonban, hogy a családias jelleg, egyszerűséget s fesztelenséget, mi ez estélyeket kiválólag jellemzi, levetkezze volna. A közönség igen szép számmal látogatta ez úttal is, melynek fiatalabb része a műkedvelők közreműködése után tánczra kerekedett, s hajnalig ugyancsak jó kedvvel járta a talp alá húzott nótákat. A műkedvelő-karok működése igen szép élvezetet nyujtott, s folytonos haladásukról tett bizonyosságot. A költségek fedezésén kívül jelentékeny tiszta haszon is maradt a Kaszinó rendelkezésére, jeléül, hogy a belépti-díj távolról sem tartóztatja közönségünket, hogy ez estélyeken részt vegyének.

— **Ugy halljuk**, hogy az „Olvasókör“ vasárnap f. hó 29-ikén délután három órákor áruba

bocsájta az összehalmozódott régi újságokat és folyóiratokat. Ajánljuk a régiség buvárok és sajtárosok figyelmébe.

— **Halálozás.** Bulinyi Frigyes polgártársunk, élete 60 ik évében f. hó 18-ikán hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése nagy részvét mellett, e hó 20-ikán d. u. ment véghez. Béke lengjen porai felett!

— **Megugrasztott színész.** P....i nevű színészről azt beszélnek, hogy e hét valamelyik éjjelén a nagy-templom mellett rablók támadták volna meg, idegen tótos kiejtéssel pénzt követelvé. Hanem — mondja tovább a hír — cantabis vacuus coram latrone viator, — egy kis futtatáson túl, semmi baj nem esett. Talán nem is igaz?

— **H. Nagy Mihály** polgártársunknak a 3-ik tizedben, egy 15 hónapos fiacskája folyó hó 20-án egy vas-csavarkát nyelt el, s pár perc alatt szörnyet halt — a szerető szülék kimondhatlan bánáttára. Közöljük az esetet figyelmeztetésül a szüléknek, hogy az eseten okulva, kis gyermekeik játékszeri megválasztásánál ovatosak legyenek.

— **Bőjti estélyek.** A népszerű 4 felolvasást jövő szerdán f. hó 25-én Wissinger Károly tanár úr fogja tartani számos és igen érdekes kísérletekkel megvilágítva „A vegytestek nászünnepeiről.“ Ezt követi szombaton f. hó 28-án dr. Szemák István tanár úr „Egy világgöltő és a publikum“ című érdekes felolvasása a szokott helyen és időben. Dr. D. R.

— **Baranyi Szekeres László** erőteljes fiatal ember, dolog és szolgálat nélkül is pénzhez akaráván jutni, eltalálta, hogy kilencz gazdához is elszegődik, mindegyiktől foglalót vevén fel, összesen 35 firt erejéig, de szolgálatba egyikhez sem állott be; hogy furfangos csalása biztosabban sikerüljön, még álnevet is használt. De utóljára utolérték a turpis embert és a rendőrségnél letartóztatták. A rendőrkapitány előtt kérdőre vonatván, ekép védelmezte magát: „Hát kérem alázatosan, azért tettem ezt, mert elszántam az életemet, csak a kis gunyamba helyezhettem minden reményemet“, tovább is szólt volna még, de a kapitány úr elhallgattatta, pár nap a börtönben megbőjtölte, onnan pedig méltó büntetése elnyerése végett a fenytő törvényszékhez tette át.

— **Öngyilkossági kísérlet.** H. E. szolgálója folyó hó 18-án gyufáról leszedett vilóval megmérgezte magát a miatt, mert szolgálatából asszonya elbocsátani nem akarta. A gyors orvosi segély, s különösen a mérge adag kicsinysege folytán azonban megmentetett, s ma már jól érzi magát.

— **Ujabb merénylet az orosz czár ellen.** Folyó hó 17-én esti 6 órákor Szentpéterváron, az úgynevezett „téli palotában“, hol a czár és családja ebédelni szokott, nagyfokú dynamitrobbanás történt, és pedig a földszinti lakosztályból, hol a fűtési berendezés van. A császári család és a czár — ki ellen a merénylet intézettek látszik, ismét megmenekült, de a finntestőr-ezredből sokan haltak és sebesültek meg. A robbanásnak oly roppant ereje volt, hogy a földszinti lakosztály és őrszoba bolhajtását keresztülörte, a deszkapadozatot görbére hajtotta, s az ebédlőteremben az asztalokat és edényeket szétszórtta. A légnomás kioltotta a légszeszlámpákat, s teljes sötétség uralkodott, s a Nevaparti szomszédos épületek ablakai betöredeztek. — Bizony szomorú állapotoknak, s mélyen elkeseredett hangulatnak kell uralkodni ott, hogy ilyenmü merénylet lehetségessé válik! A merénylettel ismét a „nihilista“ összeesküvéssel hozzák összeköttetésbe.

— **Uj halfaj a Balatonban.** Fonyód mellett a halászok olyan halakat fognak a Balatonból, melyeket még eddig soha nem láttak. A legnagyobb példány, melyet eddig fogtak, másfél kilót nyom, háta és oldalai sötét barnák, hús egészen fekete, sem pikkelyei sem szálkái nincsenek, hús igen izletes. A fonyódi halászok cigányhalnak nevezik.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— Megjelent a „Figyelő“ folyó évi első füzet. Endrődi Sándor Bodnár Zsigmond ellenében Dugonics András veszi védelem alá, mint a magyar irodalomban a népies irány megalapítóját. Jakab Elek Toldy Ferenc és Kazinczy Gábor viszonyát ismerteti, dr. Jancsó Benedek a tizenhetedik század nyelvművelését, dr. Ferenczi Zoltán a kerucvilág énekeiről ír s annak költészetével foglalkozik. Csaplár Benedek Révaíról megkezdett cikkét folytatja s annak Tatán és Veszprémben töltött tanári pályáját ismerteti. Révaiban Tatán volt tartózkodása alatt gyökeresült meg az a később szinte szenvedélyessé izmosodott hajlam a rajzolás és építészet iránt. E hajlam alaposabb kifejtésére bő alkalma nyílt később egy Rómában megfordult rendtársának társaságában. Színyei József irodalomtörténeti repertoriuma zárja be a füzetet.

— Megjelent és beküldetett „A dinnyész munkaköre“, írta az öreg dinnyész (Pánthy E.), kiadja Dr. Frantz Alajos, Hevesmegyei tiszti főorvosa,

kapható Szolányi Gyula papir- és zeneműkereskedésében Egerben. Ára 80 kr.

— Megjelent és beküldetett „Országvilág” képes lap V-ik füzeté, kiadja Rautman Frigyes. Egy füzet ára 40 kr. — Ez a füzet is gondosan szerkesztett gyönyörű melléklettel, szép metszetekben és tartalomban egyiránt gazdag. Paulay E. és az ifjabb színész nemzedék helyett 3-ik jutalom képül az „Igen” című van mellékelve.

— Megjelent és beküldetett: „A mit mindnyájan érezünk” című beszélygyűjtemény, írta Tóth József, kiadja Ottinger Ede Nagy-Körösön. Ára 1 frt. Érdekes olvasmány, 14 ivre terjed. Gyűjtőknek 8 példány után tisztelet példány — 16 példány után pedig, a tisztelet példányon túl, szerző „Nagyvilági nő” című két kötetes regénye van megajálva.

Kimutatás a kecskeméti Takarékpénztár január havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás decz. 31-én	16,453	frt.	80	kr.
Betételek után	137,669	"	93	"
Különféle díjak után	56	"	89	"
" kamatok után	6,912	"	80	"
Kölesön visszafizetések:				
Váltók után	179,884	"	—	"
Magánváltó kézi zálog	1,448	"	—	"
Ingatlan	3,340	"	—	"
Közház	162	"	50	"
Egyletiház-jövedelem után	975	"	41	"
	346,903	frt.	33	kr.

Kiadás:

Visszafiz. betét és tők. kamat	116,495	frt.	76	kr.
Kifizetett folyó kamat	35	"	66	"
Kölesönök:				
Váltókra	179,608	"	—	"
Magánváltó kézi zálog	1,265	"	—	"
Ingatlanra jelzálog	7,800	"	—	"
Elhelyezett pénz	5,000	"	—	"
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése	940	"	—	"
Üzleti költség	144	"	65	"
3% államilleték a múlt havi folyó kamat után	15	"	41	"
	311,304	frt.	48	kr.

Pénztárállás 31-én	35,598	"	85	"
<i>Markovics.</i>	346,903	frt.	33	kr.

Felelős szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

Hirdetmény.

A Kecskeméti központi takarékpénztárnál 1880. márczius 1-től kezdve a betétek kamatlába 6%-ra, — a leszámítási kamat 200 frton felüli váltóknál 9%-ra szállítatik le.
Kecskemét, 1880. február 6.

Az igazgatóság.

19 (1—1)

H I R D E T É S E K.

A legszükségesebb háztartási czikkek valódi britannia ezüstből

esupán csak az

Egyesült britannia ezüstárúk gyári raktárában

Budapest, IV., Haris-bazár 17. sz. a. kaphatók.

Főre tehát a drága ezüsttel, miután jóval olcsóbb és kitűnő pótlékokat bírnak arra. Egyrészt a nyers anyag rendkívül olcsó beszerzése, másrészt a jó és olcsó munkaeo által az Egyesült Britannia-Ezüstárúk gyáranak sikerült minden hasonló gyártmányt, ép úgy az ár, mint az árúminőség tekintetében, teljesen legyőzhetni.

Gyártmányaink előnye főként abban áll, hogy britannia ezüstárúink nem állnak a valódi ezüst mögött, miután se nem ártalmasok, sem színöket nem változtatják, és nem kopnak; ezen britannia-ezüst fehér, és mindig a valódi ezüsthöz hasonló marad. Azon helyzetben vagyunk, miszerint a következő 40 tárgyat, mely azelőtt 38 frtba került, 9 frt 50 kr. mesés olcsóságú áron adhatjuk, az összeg beküldése vagy utánvét mellett; és pedig:

6 db. kitűnő, jó asztali kés, britannia-ezüst nyél és valódi angol pengével;
6 „ legfinomabb villa, britannia-ezüst, egy darabból;
6 „ brit-ezüst evőkanál, tömör;
6 „ „ „ kávéskanál, legjobb minőség, tömör;
6 „ „ „ késnyugtató, legjobb minőség;
1 „ „ „ levesmerítő, legjobb minőség, tömör;
1 „ „ „ tejmerítő, legjobb minőség, tömör;
6 „ angol Victoria-tálca, legfinomabb hornyolva;
2 „ szép asztali gyertyatartó.
Mind a 40 db. ára 38 frt helyett most csak 9 frt 50 kr.

Továbbá kaphatók még darabonként:

1 meglepő szép álló toalette tükör, forgatható, legfinomabb fehér tükörűveg . . . 1.50
1 gyönyörű szép ezukor v. vajszelencze . . . 1.50
1 gyönyörű szép asztali csengetyű, ezüsthanggal . . . 1.—
2 drb. nagy szalon gyertyatartó . . . 2.—
1 drb. ezukorhintő 80 kr., borshintő . . . —.40
2 „ igen csinos tojástartó . . . —.50

Mindez a legfinomabb, legszilárdabb britannia-ezüstből van készítve, és ez az egyedüli fém, mely mindig fehér marad és 5 évi használat után sem különböztethető meg az ezüsttől.

Több bécsi kereskedő által „britannia-ezüst” czim alatt hirdetett czikkek csak rosszul sikerült utánzások és inkább gyermekjátékszerek, melyek rövid idő múlva feketék vagy sárgák lesznek.

Annak igazolására, hogy e hirdetés

nem szédelés

ezennel nyilvánosan kötelezzük magunkat, ha az árúk valakinek talán nem tetszenének, azokat minden fennakadás nélkül visszavenni. A ki tehát jó és szolid árúkat és nem rossz, semmire használhatókat akar pénzért vásárolni, forduljon csakis közvetlenül az **Egyesült Britannia-Ezüstárúk Gyári raktárába**

Budapest, IV. ker. Haris-bazár 17. boltzám. RONDEAU. Levélbeli megrendelések — addig míg a készlet tart — postafordultával teljesítetnek és pedig pontosan s lelkiismeretesen. 17 (10—1)

Birtok-eladás.

Néhai Pacsu Gergely örökösei tulajdonát képező 2-ik tizedben 261. szám alatt levő ház, borbási 115 hold föld és öreghegyi szőlő szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést ad

Pacsu Mihály

ügyvéd.

13 (0—2)

Ház-eladás.

A belső sétatéren levő úgynevezett Szivos-féle ház, — mely két különálló épületből áll — akár egészben, akár külön is — előnyös feltételek mellett eladó.

Bővebb tudomást ad

Héjjas József.

14 (3—2)

Főtörzsorvos dr. Schmidt

FÜL-OLAJ

megjavítva Dr. Deutsch M. által.

minden süketiséget meggyógyít, ha nem veleszületett baj, azonnal megszünteti a nehéz hallást és a fülzúgást.

Bizonyítvány: Ezer és ezerszeres köszönetet mondok a küldött fül-olajért, melynek többszöri használata után Isten segítségével teljesen elveszített hallásomat ismét visszanyertem. Oly süket voltam, hogy a templom harangjait sem hallottam dacára annak, hogy lakásom az egyház mögött van, holott most már zsebhóram kettyegéseit is hallok, mintha süket se lettem volna. Ezer szívvelyes üdvözleteim kapcsában maradtam tek. uraságot

Steiner Dávid, okl. fötanító Babócsa.

2 frt. 40 kr. postai utalvány melletti beküldése után a fül-olaj bérmentesen küldetik a használati utasítással együtt a központi főraktárból

Graetz Gyula.

8 (15—5)

Bécs, II. Praterstrasse 49.

Haszonbérbeadás.

Méltóságos Hertzeg Sándor legfőbb itélőszéki bíró úr tulajdonához tartozó úri hegyi, a Líztes-közön fekvő, 858 útból álló, mintegy öt hold területű szőlő azonnal;

Továbbá ugyanannak pusztá-monostori, 152 hold 1590 négyszeg öl terjedelmű, néh. Ferentzy Gergely-féle, a járásra dülő, s a szükséges tanyaépületekkel ellátott földbirtoka a folyó 1880. évi Sz.-Mihály naptól kezdve több évre haszonbérbe kiadó. — Bővebb értesítést ad alulirt közjegyző, vagy özv. Ferentzy Jakabné asszony helyben, avagy végre maga a tulajdonos Budapesten (Magyar-útcza 27. sz. I. emelet.)

Dömötör Sándor,

18 (3—1)

kir. közjegyző.

Hirdetmény.

A Kecskeméti Takarékpénztári Egyesület

folyó 1880. évi február hó 29-én d. é. 10 órákon a Casino nagy-termében tartja rendes évi

közgyűlését,

mire a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1) Elnöki jelentés.
- 2) A lefolyt év üzletének kimutatása.
- 3) A felügyelő-bizottság jelentése.
- 4) A felügyelő-bizottság jelentése alapján a nyereség felosztása iránti javaslata az igazgatóságnak.
- 5) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése és a felügyelő-bizottság 3 évre leendő újbóli választása.
- 6) Az igazgatóság által előterjesztendő indítványok.
- 7) A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.
- 8) Egyéb a társulatot érdeklő indítványok.

Kecskemét, 1880. évi február 4-én.

LESTÁR PÉTER,
igazgatósági elnök.

16 (3—3)

Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint elsörendű gyárakkal lett összekötöttem folytán azon kedvező helyzetbe jutottam, hogy raktárámban mindennemű arany- és ezüst-ékszert, nemkülönbön különféle értékű zseb- és fali-, különösen

inga-órákat

tartok.

Reményem, hogy azon bizalomban, melyben három évi itt létem óta a n. é. közönségtől részesítettem, most — miután nagyobb választékot nyújthatok — továbbra is szerencsételtetni fog.

Kecskemét, 1880. febr. hó.

Tisztelettel
Fischer József,
művész.

11 (3—3)